

Johannes Stephanii intresse för de astronomiska studierna, väckta och underhållna af en lärare som Tycho Brahe, återspeglas också i hans bibliotek. Troligen ha dock hans forskningar i naturvetenskaperna icke sträckt sig långt utöfver de egentliga studieåren, enär de arbeten han ägt inom dessa fack, så godt som uteslutande äro tryckta och väl äfven förvärfvade före 1590. Af astronomiska och matematiska verk har Stephanius ägt Erasmus Reinholdus, *Prutenicæ tabulæ coelestium motuum*, tryckt i Tübingen 1571, *Euclides Elementa*, en folioupplaga, tryckt 1572, ett sammeland innehållande fyra aritmetiska arbeten, Henricus Glareanus, *De VI arithmeticæ practicæ speciebus epitome*, Freiburg 1543, Johannes Noviomagus, *De numeris*, Köln 1544, Johannes de Muris, *Arithmetica speculativa*, Mainz 1538, Johannes Wolphius, *Rudimenta arithmetices*, Frankfurt 1548, och Georg Peurbachius *Arithmetices elementa*, Frankfurt 1544, ett annat sammeland, innehållande Caspar Peucers *De dimensione terræ*, Wittenberg 1587, *Arithmetices Euclidæ liber primus*, Wittenberg 1564, och Iodocus Willichii *Arithmetica*, Strassburg 1540,¹ vidare Michael Mæstlini *Epitome astronomiæ*, tryckt i Heidelberg 1582 och Marcus Frytschii *De meteoris*, Wittenberg 1583. Det återstår att nämna ännu ett par arbeten af detta slag, hvilka äfven hafva accessionsåret angifvet. En liten oktavvolym, som tidigare tillhört en borgare i Odense vid namn Jörgen Storm, är bunden i ett stycke synnerligen vackert blindpressadt skinn, hvilket tydligen tidigare tjänat till omslag på någon äldre foliovolym, och innehåller Jacob Köbels *Rechenbuch*, tryckt i Frankfurt 1564, samt Georg Stichels *Arithmetica*, tryckt i Leipzig 1551. År 1590 har den kommit i Stephanii ägo. Följande år har han inköpt Henrik Rantzaus *Calendarium Ranzovianum*, tryckt i Hamburg 1590. Denna bok har sitt särskilda intresse däraf att den är bunden i blad af en gammal latinsk membran och på bakpärmens insida har anteckningar öfver abboter vid Sorö kloster och föreståndare för dess skola från 1508 till Stephanii egen tid.

Den historiska litteraturen, som i sonens bibliotek öfverväger, synes icke hafva varit så rikligt företrädd i faderns. Det var ju också först under sina allra sista år, som Johannes Stephanius i sin ämbetsmannaverksamhet mera direkt kom att syssla med de historiska studierna, då han vid Klaus Kristofersen Lyskanders död 1624 erhöill den lediga sysslan som kunglig historiograf. Då han kom att innehafva denna blott ett år, är det väl knappast troligt att han för den skull fått tillfälle att i någon högre grad öka sitt

¹ Denna volym är bunden i blad af en gammal latinsk bibelmembran, har Johannes Stephanii initialer och ryggtitel skrifven af sonen.